

Սոյն Աւետարանի վրայ Հ. Ամս. 1892 (էջ 212—214) գրուած է: Հին կտակարանն ի սկզբանէ մինչեւ թղ. 282^բ եւ 466^ա մինչեւ վերջ 590^ա միասին՝ Յովհ. Խուլին է ամբողջ. իսկ միջի թղ. 283^ա—464^բ վարը Միքայէլ Թոխաթեցին գրած է, ինչպէս Յովհ. տեղը կը նշանակէ «մինչ աստ իմ է», «միքայէլ», «իմ գիրս է սա», իսկ ամբողջ պատկերներն ու մանրանկարները Խուլին են, ինչպէս շատ տեղ իր անունը գրած է: Յիշատակարանէ ետքը, թղ. 580^ա կը գրէ Խուլ. «Փառք քեզ Քրիստոս որ ազատեցեր զիս ի բազում գրոցս: Ահա աղատեցար շացած աչքունք, կոտրած շնչեկունք, կզացած մջկունք, կռցած ոտկունք»,

2. ԶԱՔԱՐԻԱ ԵՐԵՒԱՆԻ

ՊԱՏՐԻԱՐԷ Կ. ՊՈԼՍՈՑ

(Նիստ Ս. Ժողովոյ Տարածման հաւատոյ:)

1632 19.2 (13 Փետր.): Յառաջ կը բերուի Յովհաննէս Մոլինի հայ քահանայի նամակն, որ կը խօսի հայ Աստուածաշունչը տպագրելու վրայ ի Հռոմ, եւ թէ՛ չմիաբանութիւն կայ Կ. Պոլսոյ հայ Պատրիարքին եւ Էջմիածնի Մովսէս Կաթողիկոսին մէջ, Թուրքիոյ հայ Ժողովուրդը Մովսէս Կաթողիկոսին հպատակեցնելու մասին. եւ թէ Կաթողիկոսն ու Պատրիարքը մետ են Հայերը Հռոմայ եկեղեցւոյ հետ միաբանելու:

1632 136.8 (4 Հոկտ.): Սոյն նստին մէջ կը ծանուցուի, թէ Յովհաննէս Մոլինի Պոլ-